

Vicarij per Gallias dignitas prius Viennensi quām Arelatensi Episcopo concessa videtur. Sed parum certæ fidei est, cūm data scribatur Valentiniano Augusto iv. & Anieno Coss. & Consulatus Anieni cum Valentianio post obitum Hilarij, cuius tamquam viuentis mentio fit in dicta epistola, tantum contigerit. Adde quod pluribus supra citatis melioris notæ testimonijs in fauorem Arelatensis planè contraria sit. Nec ignoro aliam nomine Siluestri epistolam à Ioanne de Bosco referri in libello antiquitatum Ecclesiæ Viennensis, qua Vicarij per Gallias authoritas Viennensi Episcopo à Siluestro concessa legitur. Sed tanto euidentius falsi arguitur, quod in ea Ciuitas Ausciorum Metropolis dicatur Nouempopulaniæ, omnesque aliquantulæ literaturæ sciant Nouempopulaniam nondum Prouinciam factam esse Siluestri temporibus: & ab eo tempore quo facta est, Elusam per multa sæcula eius Metropolim fuisse, ut ex Notitia certum est, inferiusque probabimus.

XVII.

METROPOLIS ET
PROVINCIÆ
BURDEGALENSIS.
a Ammian. Mar-
cell. lib. 15.

Burdegala inter celebriores Aquitaniæ ciuitates ab Ammiano numeratur, cum ait: [In Aquitania, quæ Pyrenæos montes & eam partem spectat Oceani, quæ pertinet ad Hispanos, prima Prouincia est Aquitanica, amplitudine ciuitatum admodum culta: omissis alijs multis, Burdegala & Aruerni excellunt, & Santones & Pietaui.] Fuit certè Metropolis ciuilis Aquitaniæ secundæ: sed & quod Ecclesiastica fuerit nemo ambigit, cū Agathensi & Aurelianensi primo sic Cyprianus Burdigalensis Episcopus subscrípsit, Agathensi quidem: [Cyprianus Episcopus de Burdigala Metropoli subscrípsi.] Et Aurelianensi primo: [Cyprianus in Christi nomine Episcopus Ecclesiæ Burdigalensis Metropolis Canonum statuta nostrorum subscrípsi.]

XVIII.

METROPOLIS ET
PROVINCIÆ
SANA.
b Ammian. lib. 15.

Elusa nobilis olim ciuitas, & Nouempopulaniæ siue Aquitaniæ tertiae Metropolis ciuilis, ut in Notitia Prouinciarum & ciuitatum Galliæ scribitur. Nec audiendi sunt, qui apud Ammianum^b Marcellinum Elusam pro clusa in Narbonensi legendum arbitrantur, cū Elusa in Nouempopulania sit, non in Narbonensi. Fuit autem magna ex parte diruta ab Euarice Gothorum rege, quo in Gallias ex Hispania irrumpente, Nouempopulaniæ, inquit Gregorius^c Turonensis, geminæque Aquitaniæ vides depopulatae sunt. Attamen quod Metropolis Ecclesiastica fuerit usque ad finem sexti sæculi, certissime probatur ex antiquarum Synodoru subscriptionibus. Etenim sic in Agathensi legitur: [Clarus Episcopus de ciuitate Elusa Metropoli subscrípsi.] Et in fine Aurelianensis primi: [Leontius Episcopus Ecclesiæ Elusanæ Metropolis subscrípsi.] Adhucque Laban Episcopus Elusanus inter Metropolitanos subscríbit Concilio Parisiensi quarto, anno 573. Tandem ex ordinaria rerum inconstantia, nequidem Episcopus apud eam sedit, dignitasque Metropolitica Ausciensi sedi tributa est.

XIX.

METROPOLIS ET
PROVINCIÆ
NARBONENSIS.
d Ammian. lib. 5.
e Strabo lib. 4.

Narbonam inter ciuitates Prouinciae Narbonensis ab initio primas tenuisse testatur Ammianus Marcellinus, ^d cūm ait: [In Narbonensi clusa & Narbona & Tolosa principatum obtinent.] Confirmabo tamen ex Strabone, ^e cuius verba sunt: [Alterum Rhodani latus Volcae maiori ex parte accolunt, cognomento Arecomici. Horum nauale dicitur esse Narbo, quem rectius totius Galliæ Emporium dices, tantum venustate reliquis anteit.] At secus est de Archiepiscopali dignitate, hanc enim Metropolim Ecclesiasticam non fuisse, nisi post Arelatum, facile probatur ex epistola

^c Greg. Turon. lib.
^d hist. Franc. cap. 45